

No ens representen

ERMENGOL GASSIOT :: 23/04/2015

La vaga és una mica com aquell 15-M de fa ja 4 anys. No és patrimoni de ningú en exclusiva. Neix en assemblees de treballadors, sindicats i no sindicats, polititzats o no

Article d'opinió d'Ermengol Gassiot, Secretari General de CGT Catalunya

Tots recordem la primavera del 2011. Places plenes, mans alçades i sentiments contradictoris. D'una banda un cert ressentiment. Tota aquella gent ja podia haver sortit fa anys, en alguna de les innumerables convocatòries que havíem promogut. On eren fins ara?. De l'altra, l'esperança de veure que quelcom es trencava. El silenci imposat, la política de la delegació, del consens i de la desmobilització. I que per les seves escletxes s'hi escolaven multituds de poble amb una alegria pròpia de l'adolescència. Aquell "No ens representen" junt amb la voluntat de canviar-ho tot va entrar dins nostre per quedar-s'hi, ni que sigui com a referent d'unes setmanes de fa ja uns quants anys.

Fa poques setmanes una versió d'aquella primavera sembla haver florit a les empreses derivades de la fragmentació de l'antic ens públic "Telefònica", avui una gran multinacional per obra de les polítiques "democràtiques" dels anys 1990's. Assemblees de treballadors/es de es empreses subcontractades, inclosos falsos autònoms, han anat naixent aquí i allà. Primer a Madrid, després a Barcelona i Bilbo, més tard a Castelló, Tarragona, Lleida ... Milers i milers de braços alçats decidint fer vaga de manera indefinida, fins que obligar a la totpoderosa Telefònica-Movistar (l'empresa per la que, en realitat i fora de subterfugis legals, treballen) es vegi obligada a tractar-los com a éssers humans.

La vaga és una mica com aquell 15-M de fa ja quatre anys. No és patrimoni de ningú en exclusiva, em refereixo de cap dels sindicats que l'hem validada legalment (AST, CGT, En Construcció i CoBAS). Neix en assemblees de centenars de treballadors, sindicats i no sindicats, polititzats o no. Es difon horitzontalment en xarxa. És activa, i refusa allò de "no pateixis, ja t'ho arreglo jo" tant propi de tants delegats al comitè de molts centres de treball. I sobretot, des d'aquestes assemblees, de manera activa, es decideix el dia a dia de la vaga i les bases del que serà l'endemà de la seva victòria. La tasca dels sindicats és, en tot cas, acompanyar aquest camí i socialitzar-lo al màxim, a tal d'exemple de lluites que es poden fer florir arreu.

Hi ha qui no ha entès això. Com va passar amb els partits polítics derivats del règim del 1978 que no van entendre aquella primavera de les places plenes i simplement en van cercar la seva fi. S'emparaven en el formalisme de l'electoralisme que precisament aquell clam de "No ens representen" qüestionava. Ahir els dos grans sindicats de l'Estat van començar a concretar un preacord amb la patronal de les empreses subcontractades de Movistar. Fora de les assemblees, segurament ignorant-les i, en tot cas, negant-los el que són. Un espai de democràcia directa dels treballadors, el subjecte polític de l'actual vaga indefinida. Sense saber encara com acabarà tot plegat, la seva actitud em sembla mimètica

amb els partits que el 2011 van negar la realitat de les places. Avançar en aquesta direcció és una passa més per a la liquidació del sindicalisme com a eina d'autoorganització i lluita dels treballadors/es. I que ningú s'estranyi si tornem a sentir allò de que "No ens representen" ara adreçat a aquests sindicats, ja sigui en un clam fort i col·lectiu o remugant en veu baixa i per a un mateix. Nosaltres ens quedarem a les assemblees i, si cal, ens hi tindran en front.

I si, fent-ho volem recollir fruits. Es clar, i no ens n'amaguem. Volem recollir espais organitzats de treballadors/es precaris/es. Volem recollir un convenciment general que els i les treballadores precàries, de les contractes de Movistar però també de qualsevol altre sector i empresa, podem aixecar el cap i decidir ser protagonistes de les lluites per no viure més com esclaus. I, francament, a mi m'és força igual si això es fa dins o fora del sindicat on milito, mentre es faci.

** Ermengol Gassiot és Secretari General de CGT Catalunya*

<https://ppcc.lahaine.org/no-ens-representen>